

kunne ske efter en hel Maanedes Arbejdsløshed.

En anden og mere væsentlig Ændring er den, som man har givet Udtryk i det foreliggende Lovforslags § 2, den gældende Lovs § 3 —, der er en Vanskelighed ved, at Lovforslagets Paragraftal ikke svarer til den gældende Lovs. Det hedder i § 2, at en Arbejdsløshedskasse kan nægte at optage Personer, som paa det Tidspunkt, da Optagelsen søges, ikke har Beskæftigelse indenfor vedkommende Fag, selv om de i øvrigt fyldestgør de i Kassens Vedtægt fastsatte Betingelser angaaende Tilknytning til Faget, og at der til nyoptagne Medlemmer ikke kan ydes nogen Understøttelse for ledige Dage, som indtræffer indenfor den første Maaned efter Optagelsen. Disse Forandringer hilser jeg med Glæde, thi det, at man i den gældende Lov strøg de forskellige Karenstider, medførte saaledes, som der er sagt — og det passer maaske i adskillige Tilfælde —, at Folk, som var vante til at staa alene og ikke var Medlemmer af nogen Arbejdsløshedskasse, muligvis fordi de ikke ønskede at underkaste sig de gældende Bestemmelser, straks meldte sig til Optagelse i Kasserne og straks kunde begynde at nyde Understøttelse. Maaske er der ogsaa oprettet Afdelinger af Arbejdsløshedskasser paa Steder, hvor man ikke tidligere har haft nogen, og hvor der maaske heller ikke er særlig Trang til dem. Paa Grund af, at alle disse indskrænkede Bestemmelser blev strøget, har Arbejdsløshedskasserne muligvis faaet en Del Medlemmer, som de strengt taget ikke burde have haft, Medlemmer, som har paabyrdet dem Udgifter. Det er derfor rigtigt, at det bliver fastsat i Loven, at Arbejdsløshedskasserne kan nægte at optage Personer, som paa det Tidspunkt, da Optagelsen søges, ikke har Arbejde, og at der ikke ydes Understøttelse i den første Maaned efter Optagelsen. Herved kan maaske den Tilgang begrænses, som enkelte Steder er sket af løse Eksistenser, der, for at opnaa Fordele, har meldt sig til Optagelse i Arbejdsløshedskasserne.

I § 6 i det foreliggende Lovforslag, den nugældende Lovs § 8, er der indført en Forandring, idet der nu tydelig gøres opmærksom paa, at hvor der foreligger Forhold, som bevirker, at den gennem Arbejdsløshedskassen ydede Understøttelse maa anses for aldeles utilstrækkelig til, at vedkommende arbejdsløse med sin Familie kan komme igennem, saa at han maaske lider Nød og Mangel, kan der af vedkom-

mende kommunale Hjelpekasse eller ad anden Vej ydes yderligere Understøttelse i Henhold til Dyrtidsloven. Det er jo ikke Meningen, at nogen skal sulte. Hvis den Understøttelse, der ydes gennem Arbejdsløshedskasserne, virkelig viser sig at være aldeles utilstrækkelig til, at de vedkommende kan føre en menneskelig Tilværelse, kan de altsaa, hvor Kommunerne yder Tilskud til de mindre bemidlede Dele af Befolkningen, komme ind i deres Rækker og nyde den Begunstigelse, der gives.

Der er foretaget forskellige andre Forandringer, som jeg imidlertid ikke skal komme ind paa. Vi kan jo forhandle om dem i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat. Forhaabentlig vil vi naa til Forstaaelse. saa at der kan komme til at foreligge et Lovforslag, som man fra alle Sider kan være tilfreds med og være bekendt at fremkomme med overfor dem, der skal nyde denne Understøttelse. Som jeg sagde til at begynde med, tilsiger jeg mit Partis Støtte til videre Arbejde paa det foreliggende Lovforslag. Vi skal fremme Arbejdet saa hurtigt, som det er muligt, nogen Tid maa der selvfølgelig til, for at de enkelte Medlemmer af de forskellige Partier, som ikke har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Lovforslaget, kan blive sat ind i det og tage deres Standpunkt. Jeg mener, at Rigsdagen ikke paa nogen mulig Maade bør lade sig skræmme af Trusler andetsteds fra til paa Dage at iværksætte denne Lovgivning; det maa alt sammen bero paa, hvad Rigsdagen finder nødvendigt. Jeg tilsiger altsaa mit Partis velvillige Hjælp til at tilvejebringe et efter Omstændighederne saa godt Lovforslag som vel muligt.

Martin Olsen: Baade den højtærede Indenrigsminister og den ærede foregaaende Taler (Svendsen) har jo været inde paa Enkeltheder i Lovforslaget. saa jeg kan angaaende dem fatte mig forholdsvis kort. Jeg skal kun pege paa de Tal, Indenrigsministeren nævnedes for os, at der den 1. Oktober i Fjor var ca. 9,000 arbejdsløse, medens Antallet nu er steget til 46,000, det er jo en forfærdende Vækst. Selv om man naturligvis maa indrømme, at en Del af denne Arbejdsløshed, som antydet, skyldes saakaldte naturlige Forhold, Vejrlig o. s. v., er det udenfor al Tvivl, at den allerstørste Del af Arbejdsløsheden er fremkaldt af de overordentlige Forhold, hvorunder vi lever. Allerede det, at ca. $\frac{1}{5}$ af de organiserede Arbejdere gaar ledige, er meget forfærdende. Der